

ת"פ 24100/02/18 - מדינת ישראל נגד טהה אבו ריאל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24100-02-18 מדינת ישראל נ' ריאל

בפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר מדינת ישראל
המאשימה	ע"י תביעות ירושלים נגד טהה אבו ריאל
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד פתחי פרהוד

גזר דין תוך ביטול הרשעה

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, מהן עולה, כי ביום 4.7.2017 בתחנת דלק באיזור ירושלים, תקף הנאשם את המתלונן וגרם לו לחבלה של ממש, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**). באותן נסיבות המתלונן הגיע ברכבו לתחנת הדלק. על רקע דין ודברים בין השניים, דחף המתלונן את דלת הרכב לעבר הנאשם, אז נטל הנאשם בידיו מגב לניקוי שמשות והיכה בעוצמה בפניו של המתלונן, וכתוצאה מכך נגרם למתלונן חתך עמוק באורך 3 ס"מ בפנים, שדימם ארוכות וחתכים נוספים בפניו.

מהלך הדין

הצדדים הגיעו להסדר דיוני והוסכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן לצורך עריכת, תסקיר, לרבות בשאלת ביטול ההרשעה (לבקשת ב"כ הנאשם), ובהמשך נשלח הנאשם גם לממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.

בתסקיר שהוגש בחודש יוני 2016 צוין כי מדובר בנאשם צעיר מאורס העובד כמתדלק בתחנת דלק. שירות המבחן גולל את קורות חייו וקורות משפחתו הקרובה. עולה כי לנאשם תפקיד מרכזי בשמירה על תפקוד משפחת הוריו ופרנסתה, והשירות העריך כי מדובר בנטל משמעותי שאולי אף מעבר לכוחותיו של הנאשם לנוכח גילו הצעיר, כשהוא מגלה אחריות רבה בהקשר זה. הוא סיים 12 שנות לימוד ולאחר מכן עבד בעבודות שונות. לנאשם אין רישום פלילי קודם. הנאשם אמנם הביע חרטה על המעשים אך השירות התרשם כי התקשה ליטול אחריות מלאה עליהם. הנאשם הסביר

את הרקע לביצוע העבירה, כששירות המבחן התרשם שפעל בשל לחץ משום שחשש שביקורו של המתלונן במקום עבודתו יסכן את מקום העבודה. הנאשם הביע נכונות להשתלב בסדנה לשליטה בכעסים. שירות המבחן התרשם כי מדובר בהתנהגות שאינה מאפיינת את הנאשם ואורחותיו. במכלול השיקולים, שירות המבחן המליץ על הטלת 200 שעות של"ץ וצו מבחן. שירות המבחן לא סבר כי ההרשעה תפגע בנאשם.

בתסקיר הנוסף שהוגש ביום 28.11.2019 ציין שירות המבחן כי הנאשם סיפר כי עובד כנהג אוטובוס בהסעת תלמידים. שירות המבחן בחן בשנית את עניינו של הנאשם וסבר כי להרשעה לא ילווה נזק קונקרטי ועל כן חזר על המלצתו.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות בגן הבוטני בירושלים.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען כי יש להטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, על סמך מתחם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר. נטען כי יש להותיר את ההרשעה על כנה בהיעדר הוכחת נזק קונקרטי.

מאידך, הסניגור טען כי יש לבטל את ההרשעה, לנוכח עיסוקו של הנאשם, היותו אדם נורמטיבי והיות האירוע חריג להתנהלותו.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום גופו ונפשו של הזולת. בענייננו מידת הפגיעה בערך המוגן נמוכה כפי שאעמוד על כך להלן.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת, ולא בעבירה שביצועה ביוזמת הנאשם, במובן זה שהמתלונן הגיע למקום עבודתו של הנאשם, הדף אותו עם דלת רכבו, ובתגובה ספונטנית, כפי שעולה מהסרטון שצפיתי בו, אחז הנאשם במגב ובו היכה את המתלונן וגרם לו לחבלה כאמור; מכאן שנסיבות המקרה אינן מן החמורות בהתחשב באמור; הנזק שנגרם אכן אינו מבוטל ואולם, כאמור, למתלונן אשם תורם במידה רבה.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים. בעבירות מ סוג זה. כך לדוגמה, ברע"פ 3021/16 **לזובסקי** נ' **מ"י** (מיום 19.4.2016) נקבע מתחם שבין מאסר על תנאי ועד 8 חודשים ונגזרו חודשיים עבודות שירות ביחס לשוטר שסטר לאדם וגרם לו לקרע בעור התוף. בעפ"ג (חיפה) 69615-07-17 **נוסקוב** נ' **מ"י** אושר מתחם שבין 6 ל-18 חודשים בנסיבות חמורות מעניינו של הטחת אגרוף לגרם לשבר והצריך תפרים, שם הסתיים התיק ב-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. רע"פ 8222/16 **בן עזרי** נ' **מ"י** (מיום 17.11.2016) נוגע לנסיבות חמורות בהרבה ולכן מתחם הענישה אינו רלבנטי לעניינו.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין מע"ת ושל"ץ נרחב ועד 6 חודשי מאסר לרבות לריצוי בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם ללא עבר פלילי שתפקודו לאורך כל חייו היה נורמטיבי ועודנו כזה, והוא משמש עמוד תווך למשפחתו; הוא נטל אחריות למעשים והסביר את נסיבותיהם. אני מקבל את נטילת האחריות כנטילת אחריות מלאה.

אי הרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לתנאי הראשון, נסיבות המקרה מאפשרות סיום ההליך ללא הרשעה. אשר לתנאי השני, אני סבור כי במכלול הנסיבות ושילוב טיב האירוע עם עיסוקו של הנאשם כנהג תחבורה ציבורית, יש סיכוי משמעותי שהרשעה תפגע בו ועל-כן אני סבור שיש לבטל את ההרשעה וכך אני מורה. אני ער לתסקירי שירות המבחן, אך לא סברתי כי מסקנת שירות המבחן תקפה בנסיבות המקרה.

המיקום במתחם - יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 200 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו במקום שיקבע שירות המבחן ע"פ תוכנית שיגיש בתוך חודש מהיום, ובפיקוחו. הנאשם הזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ב. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ג. פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.2020. אי עמידה בתשלום תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות במשך שנתיים מהיום או 5 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' כסלו תש"פ, 04 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.